

Arrest

nr. 123 820 van 12 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 9 mei 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 oktober 2013 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 9 oktober 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2014 om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DECALUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, wordt een aankomstverklaring afgeleverd op 29 december 2006 waarbij hij tot een verblijf wordt toegelaten tot 11 maart 2007. Verzoeker, die op dat ogenblik minderjarig is, krijgt een voogd toegewezen door de FOD Justitie.

1.2. Verschillende malen verkrijgt verzoeker een verlenging van zijn aankomstverklaring.

1.3. Op 7 mei 2012 wordt het verblijfsdocument van verzoeker ingetrokken gelet op het feit dat verzoeker op 5 mei 2012 de volle leeftijd van 18 jaar bereikte.

1.4. Op 1 juni 2012 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) betekend.

1.5. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker op 18 juni 2012 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.6. Op 12 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

1.7. Op 30 augustus 2013 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.8. Op 1 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.7. onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad op 6 november 2013. Dit is thans de bestreden beslissing waarvan verzoeker de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing verzoekt.

1.9. Op 1 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.10. Op 6 mei 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2. Over de rechtspleging en de uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/85, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel en op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.”.

Ingevolge artikel 39/85, tweede lid van de vreemdelingenwet dienen bijgevolg de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, die er slechts op gericht is de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te laten bevelen, en de vordering tot schorsing samen behandeld en afgedaan te worden.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 44, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat het verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen in voorkomend geval een uiteenzetting moet bevatten van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Uit deze bepalingen volgt dat, naar aanleiding van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, slechts tot een schorsing kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Verzoeker zet betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid uiteen dat hij verblijft in het gesloten centrum in Vottem met het oog op een gedwongen repatriëring. Hij meent dat er dan ook ongetwijfeld voldaan is aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Ter terechtzitting wijst verzoeker erop dat hij het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, naar aanleiding waarvan hij vastgehouden wordt in Vottem, dat de uiterst dringende noodzakelijkheid blijkt uit zijn nakende repatriëring.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot het vorderen van voorlopige maatregelen waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige maatregelen en van de schorsing die door deze voorlopige maatregelen wordt betracht, duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing bij voorlopige maatregel, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat verzoeker dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient verzoeker aan te tonen dat de schorsing bij voorlopige maatregel van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen zonder uiterst dringende noodzakelijkheid te laat zou zijn.

Het kenmerk van de voorlopige maatregelen gevorderd bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zoals *in casu*, is dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel waarvan de vreemdeling reeds het voorwerp uitmaakt, imminent wordt, maar ook dat de vreemdeling *reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend tegen deze maatregel*.

Vastgesteld wordt dat *in casu* een initiële vordering tot schorsing tegen een verwijderingsmaatregel of dwangmaatregel ontbreekt. Verzoeker vordert immers bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Het uiterst dringend karakter van de vordering is niet aangetoond.

De verwijzing, zonder meer, naar het feit dat hij het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten of een dwangmaatregel en dat hij verblijft in een gesloten centrum met het oog op een gedwongen repatriëring volstaat in casu aldus niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Er is niet voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid zoals voorzien in artikel 44, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

VERMANDER